

Боиси ифтихор аст, ки макоми Ватани азизи мо – Чумхурии Тоҷикистон дар арсаи байналхалқӣ торафт боло меравад. Танҳо дар давоми се

моҳи охир дар кишвари мо чандин ҳамоишу ҷорабинҳои сатҳи байналмилалӣ мунтакавӣ баргузор шуданд. Аз ҷумла, шаҳри Душанбе мизбони ҷорабинҳои сатҳи оӣ, саммити роҳбарони давлатҳои аъзои ИДМ (Иттиҳоди давлатҳои мустанкил) ва нишастии сарвазирони кишварҳои аъзои СХШ (Созмони ҳамкорӣҳои Шанхай) гардид. Соли ҷорӣ Тоҷикистон роҳбарии ИДМ-ро бомуваффақона сипарӣ намуд ва ин амал аз ҷониби роҳбарони кишварҳои дигарӣ созмони мазкур ба таври шоиста арзёбӣ карда шуд.

Гузашта аз ин, санаи 16 ноябри соли 2018 агрегати якуми Неругоҳи барқи обии “Рогун” бо иштироки **намояндагони воломакоми**
кишварҳои гуногуни олам, аз ҷумла Федератсияи Россия, Чумхуриҳои Италия, Хиндустон, Покистон, Афғонистон, Беларус, Украина, Ёзбекистон, Казокистон, Кирғизистон, дигар давлатҳо ва ташкилоту созмонҳои бонуфузи мунтакавӣ байналмилалӣ ба **кор**
дароварда шуд.

Вактҳои охир ташаббусҳои Сарвари давлатамон вобаста ба аҳамияти об, баркарорсозӣ таъмини сулҳу оромӣ дар мунтака аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ ва хусусан Созмони Милали Муттаҳид дастгирӣ ёфта, обрӯю таъсири кишвари моро дар ҷаҳон бештар афзоиш додааст.

Дар замони истиклолият ва хусусан дар се соли охир Тоҷикистон дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёт ба пешрафтҳои беназир ноил гардидааст. Соҳаҳои иқтисоду саноат, энергетикаю кишоварзӣ, иҷтимоӣ фарҳанг ва маориф мунтазам инкишоф меёбанд ва раванди мазкур дар маҷмӯъ ба болоравии сатҳи зиндагии аҳоли мусоидат мекунад.

Иншоотҳои бузурги саноатӣ нақлиётӣ ва энергетикӣ, муассисаҳои таълимию фарҳангӣ босуръат бунёд меёбанд. Симои кишварамон ва махсусан шаҳри Душанбе ҳеле зебою диданӣ гардидааст. Ҷунин вазъият дар замони ҳозира шумораи зиёди меҳмонону сайёҳони хориҷӣро ба максадҳои саёҳату истироҳат ва

тичорату хамкорӣ

ба Тоҷикистон чалб менамояд.

Аммо рохбарону фаъолони фирории ташкилоти мамнуъ ва террористии Хизби нахзати исломӣ тамоми ин пешравихо ва ободию озодии Тоҷикистонро нодида гирифта, бо максaди игвоангезию бадномсозии давлату миллати мо хар гуна маводҳои хабарии тухматкунандаро дар расонаҳои интернетии ифротиашон пахн менамоянд. Нахзатиho, ки аз ҷавобгарӣ дар назди конун гурехта дар Аврупо панаҳ бурдаанд, бо максaди расидан ба ҳадафҳои нопок ва иҷрои супориши сармоягузори хориҷиашон меҳоханд боз ҳам ақидаҳои зиддимиллии худро сари мардум ва хусусан онҳое, ки имрӯз дар хориҷа муҳочир ҳастанд, бор кунанд.

Аъзоёни нахзат пайваста кӯшиш менамоянд, ки амалҳои нопок ва ғайриқонунии худро бо рохҳои гуногун рӯйпӯш намоянд ва ба хоҷагонашон нишон диҳанд, ки тарафдорони нахзат маблағҳои хоҷагонро “самаранок” истифода намуда истодаанд. Инчунин аъзоёни нахзат бо амалҳои мазкуррашон дар назди рохбарони аврупоиашон вонамуд менамоянд, ки нахзатиho паноҳандагии сиёсиро “ҳалол” кардаанд.

Рӯзҳои охир дар расонаҳои иҷтимоӣ хабаре нашр шуд, ки аъзоёни созмонҳои террористӣ санаи 10 декабри соли 2018 дар назди Сафорат Чумхурии Тоҷикистон дар Берлин гирдиhaмой баргузор менамоянд. Аз гуфтаҳои ҳуди нахзатиho бармеояд, ки ба ном “Кумитаи шахрвандии начоти ғаравгонҳо ва зиндониёни сиёсии Т

О

Ч

ИКИСТОН

”, ки ячейкаи асосии нахзат ба ҳисоб меравад, бори дигар исбот намуд, ки нахзат **блоки “сиёсӣ”-и**

ДИИШ мебошад. Дар хабар

ҳои нашркардаи нахзатиho гуфта шудааст, ки мавзӯи асосии гирдиhaмоӣ хифзи ҳукуки

ма

х

басон

мебошад. Агар воқеан ҳам гирдиhaмоӣ барои пуштибонӣ аз ҷинояткорон баргузор гардад, пас нахзат бори дигар бо ин амалаш исбот намуд, ки нахзат пуштибонии аслии ДИИШ дар Аврупо мебошад. Агар воқеан ҳам ин “ҳамоиш” баргузор гардад, М.Кабири бори дигар исбот мекунад, ки аъзоёни нахзат бо ДИИШ хамкории ҷиноӣ доштанд ва доранд.

Вале мо шаҳрвандони тоҷики муқими Туркия аз он хушхол ҳастем, ки ҳукумати Туркия аз амалҳои душманонаи нахзат бохабар гардида, ҳамаи террористони нахзатиho аз каламрави кишвараш бадарға кардааст.

Аммо дигар ки будан ва чи хостани нахзатиho ба ҳамаи мардуми Тоҷикистон маълум аст. Пушида нест, ки баъди барҳам хурдани Иттиҳоди Шуравӣ ва соҳибистиклол шудани Тоҷикистон, доираҳои манфиатдори баъзе кишварҳои хориҷӣ бо истифода аз ғуруҳҳои хиёнаткори дохилӣ, яъне нахзатиho меҳостанд бо роҳандозӣ кардани ҷанги шаҳрвандӣ вазъиятро ноором карда, аз ҳисоби бадбахтии мардуми мо нақшаҳои ғаразноқашонро татбиқ намоянд.

Дар натиҷа маҳз ҳамин Ҳизби нахзати исломии ташкилкардаи душманони хориҷӣ буд, ки бо роҳи зурварӣ солҳои навадуми асри гузашта соҳти конститутиониho барҳам дод, имкониятҳои моддии Тоҷикистонро нобуд кард, дар миёни мардум душманию ихтилофи мазаҳибу маҳаллиho ба амал овард. Амалҳои нагини ҷиноятии нахзатиho боиси кушта ва ғуреза шудани шумораи зиёди одамон ва нобудшавии иқтисоди кишвар гардид.

Вале террористони нахзати руҳияи озодихоҳӣ, ватандӯстӣ ва созандагии мардуми моро шикаста натавонистанд. Тамоми мардуми огоҳи Тоҷикистон бо зохир кардани ҷасорату матонат ва далерӣ дар атрофи сиёсати ҳирадмандонаи Роҳбари давлат муттаҳид шуда, дар Тоҷикистони азизи мо дубора сулҳу ваҳдати миллиро барқарор намуданд. Роҳбарону ғаъолони Ҳизби нахзати исломӣ бо вучуди баъди имзои созишномаи сулҳ авф гардидан ва аз имкониятҳои фаровони иштирок дар ҳаёти сиёсӣ иқтисодии кишвар бархурдор будан, аз роҳи террору зурварӣ ва мақсади ғасби ҳокимият даст набардошанд. Нахзатиho ҳатто хиёнаткорона кӯшиши табаддулоти ҳарбӣ карданд, ки ин амали нагинашон боиси мамнуъ ва террористӣ эълон гардидани Ҳизби нахзати исломӣ шуд.

Аслан, мавҷудияти Ҳизби нахзати исломӣ дар Тоҷикистон як омили ҳатарноке буд, ки ба пешрафти кишвари мо аз ҳар ҷиҳат монеа эҷод мекард. Баъди аз байн рафтани ин монеа, дар се соли охир мо шоҳиди рушди бемайлони соҳаҳои иқтисоду ҳаёти кишварамон гардидаем.

Имрӯз сиёсати Роҳбарияти кишварамон дар самти обод кардани Ватан, ҳифзу тақвияти сулҳу ваҳдати милли аз ҷониби тамоми мардум ва ҳамватанони

бурунмарзӣ ҳам пурра дастгирӣ меёбад. Хамаи тоҷикон ва тоҷикистониhoи мукими кишварhoи хориҷӣ, аз ҷумла ҳамватанони мо дар Ҷумҳурии Туркия низ бояд дар ободию тараккии Ватанамон ҳиссаи ҳудро гузорем ва дар пешорӯи ҳатарhoи муосир, аз ҷумла терроризму ифротгароие, ки аз ташкилоти мамнуи Ҳизби нахзати исломӣ бармеояд, муттаҳид бошем.

Боиси хурсандист, ки имрӯз мо тоҷикони мукими Ҷумҳурии Туркия бо ҳамдигарфаҳмӣ ва самимият дар хизмати Ватани худ ҳастем. Мо бояд огоҳ бошем, ки ақидаhoи ташкилоти мамнуъ ва террористии Ҳизби нахзати исломӣ ҳаробиовар ва душманонаанд. Тамоми фаъолият ва навиштаhoи нахзатиho, ки дар расонаhoи ҳабарӣ паҳн мегарданд, танҳо бар зидди манфиатhoи миллии Тоҷикистон равона гардидаанд. Хусусан ҷавонон бояд ҳуб дарк кунанд, ки Ҳизби нахзати исломӣ ба ғайр аз бадбахтӣ ҷизи дигаре оварда наметавонад. Мо дар амал дидаем, ки дар сурати имконият ёфтаи нахзатиho аз ягон амали манфуру разилона ҳуддорӣ намеkunанд. Хулоса ин аст, ки мо мисли тамоми мардуми Тоҷикистон ақидаhoи террористони нахзатиho қабул надорем ва ҷонибдори сиёсати сулҳпарвару созандаи Роҳбарияти Ватанамон ҳастем!

Анҷумани тоҷикон дар Туркия